

PARACLISUL

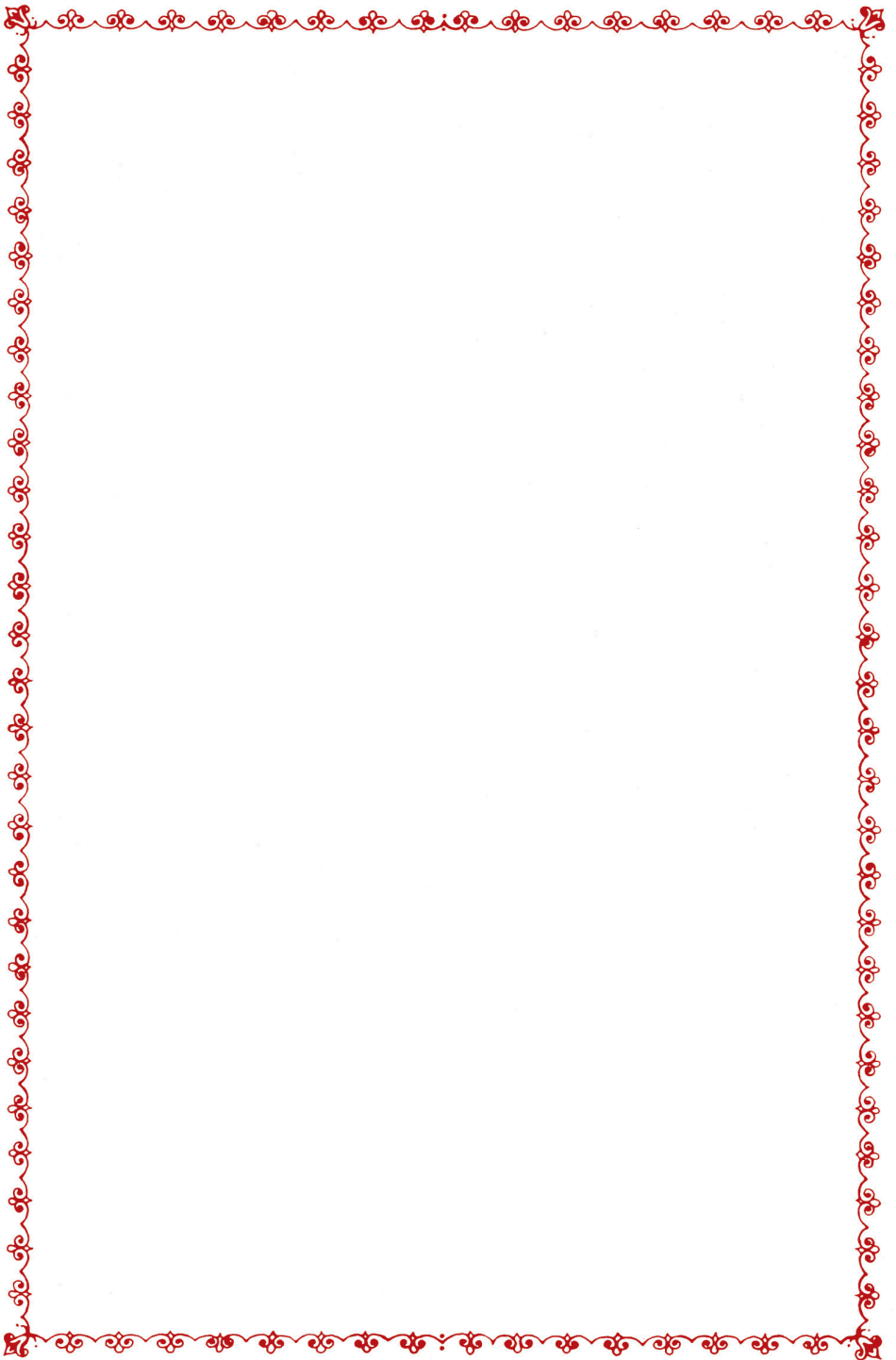
CELUI ÎNTRU SFINȚI PĂRINTELE NOSTRU

LUCA AL CRIMEII

CHIRURGUL CEL FĂRĂ DE ARGINȚI

- care se cântă la vreme de întristare și grea suferință -

RÂNDUIALA MELODICĂ A PARACLISULUI

CELUI ÎNTRU SFINȚI PĂRINTELE NOSTRU

LUCA AL CRIMEII

CHIRURGUL CEL FĂRĂ DE ARGINȚI

De este preot, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru...

Iar de nu este preot, zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru,
miluiește-ne pre noi.

Strana: Împărate ceresc, **S**finte Dumnezeule,

Preasfântă Treime, **T**atăl nostru;

Preotul: **C**ă a Ta este împărăția...

Strana: **D**oamne miluiește (*de 12 ori*),

Slavă, **Ș**i acum,

Veniți să ne închinăm (*de 3 ori*), apoi

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndreptați înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, smerit-a la pământ viața mea, așezatu-m-a întru întunecere ca pre morții veacului. Mâhnitu-s-a întru mine duhul meu, și întru mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la facerile mâinilor Tale am cugetat. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ție. Degrabă auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu: nu întoarce fața Ta de la mine, și mă voi asemena celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă

de la vrăjmașii mei, Doamne, la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu; și întru mila Ta vei sfârși pre vrăjmașii mei, și vei pierde pre toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău.

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.

Slavă, **Și** acum. **Aliluia** (*de 3 ori*) și **Dumnezeu** este Domnul (*de 3 ori*);

iar apoi troparele, glasul 4, asemenea cu :

„Cel ce Te-ai înălțat pre Cruce...” (Ο ύψωθεϊς)

**Toți cei zdrobiți de suferință și boală,
care voiți să dobândiți vindecare,
cu sânguință alergați la Sfântul Ierarh
Luca cel făr'de arginți, ' frumusețea Crimeii,
doctorul cel minunat ' care pe toți ne ajută,
că har bogat luând de la Hristos,
lumii revarsă ' mulțimea minunilor.**

Slavă, același sau al hramului;

Și acum, al Născătoarei de Dumnezeu, asemenea;

**Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,
de a grăi noi stăpâniile tale;
că pentru noi de n-ai fi stat solind la Hristos,
cine ne-ar fi izbăvit ' dintr'atâtea primejdii?;
sau cine ne-ar fi păzit ' nerobiți pân' acuma?;**

**nu vom lipsi, dar, de a te ruga,
că mântui pururi, Stăpână, pe robii tăi.**

apoi Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeu, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptățești întru cuvintele Tale și să biruiești când Te vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi bucuria mântuirii Tale și cu duh povățuitor mă întărește. Învăța-voi pre cei fărădelege căile Tale și cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sânziuri, Dumnezeu, Dumnezeu mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat: arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pre altarul Tău viței.

CANONUL

Al cărui acrostih este:

«Din adâncul durerilor Luca smulge-ne! I.»

Cântarea 1, glasul al VIII-lea:

„Apa trecându-o ca pe uscat“ (Υγρὰν διοδεύσας)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

**Din chinul durerilor să mă smulgi,
Doctore sfințite, ' cu solirea-ți către Hristos;
și tămăduire mijlocește-mi,
ca să slăvesc îndurarea Stăpânului.**

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

**Iertare ajută-mi să dobândesc,
că pentru păcate ' în dureri am fost lepădat;
ajută-mi să tai cugetul mândru
și pocăinței s-aduc roadă vrednică.**

Slavă,

**Necazul ce vine asupra mea ' roagă-te, Ierarhe,
cu'ndrăzneală să îl înfrunt,
după îndemnarea Celui care
a biruit lumea și pe stăpânul ei.**

Și acum,

**Adâncul durerilor ți-l aduc, ' Maică Preacurată,
întru care mă chinuiesc,
ci tu potolește-mi suferința
și dă-mi putere să rabd cu smerenie.**

Cântarea a 3-a

„Cela ce ai făcut“ (Ὁὐρανίας ἀψιδος)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Deznădejdea, Părinte, ' mi-a amortit sufletul,
dosindu-se după mândria ' și necredința mea,
dar tu mă bucură ' cu luminarea cerească,
alungând din mintea mea ' tot întunericul.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Întristarea adâncă ' a întetit negura
care îmi întunecă mintea, ' rău amărându-mă;
cu nălucirile ei ' îmi împilează voința,
și să scap nu izbutesc, ' Luca, ajută-mă!

Slavă,

Neclintit mă arată ' în încercări, Doctore,
rogu-te ' ntărești-mi credința
în mila Domnului. ' Nu mă lăsa să pier
fără nădejde, în chinuri, ' ci lumina lui Hristos
revars-o în duhul meu.

Și acum,

Cu căldură te caut ' și te numesc pururea,
căci numele tău este pârga ' roadelor veșnice;
nu mă lăsa necopt, ' de-Dumnezeu-Născătoare,
ci dulceții Raiului ' învrednicește-mă.

Ȑcoperă¹ cu mijlocirile tale, Sfinte Ierarhe,
de primejdii, de boli¹ și moarte năprasnică
pe toți cei ce spre tine¹ vin cu credință.

Caută¹

cu milostivire, de-Dumnezeu-Născătoare
prealăudată,¹ spre necazul meu cel cumplit al
trupului¹ și vindecă durerea¹ sufletului meu.

Preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pre noi, Dumnezeule...,
și pomenește pe cei pentru care se face paraclisul.

Strana: Doamne miluieste (de 12 ori);

Ecfonisul: **C**ă milostiv și iubitor de oameni...

Dacă nu este preot, se zice îndată

Sedealna, glasul al 2-lea, asemenea cu:

„Rugătoare fierbinte“ (Προσβεία θερμή)

Fiind umilit¹ de chinurile trupului,
cu cuget smerit¹ la tine alerg, Doctore;
neputința, bolile¹ și povara grea a păcatelor,
cu rugăciunea ta către Hristos,
degrabă pe toate îndepărtează-le.

Sau aceasta, asemenea:

În cer, bucurous,¹ petreci acum cu îngerii,
asemenea lor¹ în slavă desfătându-te;
de aceea, Doctore,
lăudându-ți lupta și dragostea,
te rugăm: Solește pentru noi,
aceleiași slave să ne învrednicim.

¹ În vreme de molimă se poate zice așa: ... de primejdii, de molimi și moarte năprasnică...

Cântarea a 4-a

„Auzit-am, Doamne“ (Εἰσακήκοα, Κύριε)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Uşurează-mi durerile, ' Cel ce nu voieşti moartea
păcătosului, ' şi mă vindecă îndreptându-mă, '
căci te roagă Luca, slujitorul Tău.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

La mulţimea minunilor ' ce le săvârşeşti,
Ierarhe, pururea ' căutând cu încredere, ' de
nădejde 'mi umplu, Sfinte, sufletul.

Slavă,

Din izvoarele dragostei ' către Dumnezeu şi
către aproapele, ' care curg din al tău pântec, '
îngăduie-mi, o, Drepte, să m-adăp mereu.

Şi acum,

Untdelemn peste ranele ' cele adâncite de
ghimpul păcatului, ' varsă-mi, Pruncă, şi mă
mângâie, ' o, Vindecătoarea muritorilor!

Cântarea a 5-a

„Luminează pre noi“ (Φώτισον ἡµᾶς)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Rău sunt chinuit ' şi cârtirea mult mă tulbură,
dar tu, Părinte, învredniceşte-mă
să iau cununa ' răbdării prin mijlocirea ta.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Elisei, venind, ' dumnezeiesc lucru a săvârşit
dând pruncul viu binefăcătoarei lui,

la fel, o, Luca, ' vindecă-i pe cinstitorii tăi.

Slavă,

Rob sunt trupului, ' Sfinte Luca, slobozește-mă,
ca unul ce, prin chinuri, sufletul
ca o făclie ' aprinsă în sfeșnic și l-ai făcut.

Și acum,

Iarna boalelor, ' Preacurată, contenește-o,
și primăvara vindecărilor ' să înflorească
și să-mi înmiresmeze sufletul.

Cântarea a 6-a

„Rugăciune voi vărsa către Domnul“ (Τὴν δέησιν)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Lărgimea căii spre pierzanie ' mi-ai stăvilit-o cu
necazuri, Iisuse, ' iară acum, prin sfințitul Tău
doctor, ' calea cea strâmtă și către sfințenie, '
umblată de aleșii Tăi, '
să o aflu, aflându-Te, Bunule.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Ozia a necinstit altarul Tău ' și pe preoți,
îndurate Stăpâne, ' iar eu acum în Biserică,
Doamne, ' mă sânguiesc a cinsti pe Ierarhul
Tău; ' de boala celui de demult, ' pentru Luca
păzește-mă, Bunule.

Slavă,

Războiul cel de gând mă-mpresură, ' și nu-mi
pot ridica mintea la Domnul, ' și cu durere în
trup și în suflet ' din patul bolii te strig, Sfinte

**Doctore: ' „Sădește în inima mea '
sfînțitoarea chemare a Numelui!”**

Și acum,

Lui Dumnezeu I-ai dat trup din trupul tău, '
ne`ntinată și aleasă Fecioară, '
făcându-te
a sfințeniei pârgă '
și vindecare a ranei
strămoșilor, '
de-aceea, îndrăznind, te rog: '
De-a păcatului rană mă vindecă.

Ță coperă '
cu mijlocirile tale, Sfinte Ierarhe, '
de primejdii, de boli și moarte năprasnică '
pe toți cei
ce spre tine '
vin cu credință.

Curată, '

care prin cuvânt pre Cuvântul în chip netâlcuit '
L-ai născut în zilele din urmă, '
nu înceta
rugându-L, '
ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul zice ectenia mică și pomenește iarăși
ca după cântarea a 3-a; apoi

Condacul glasul al 2-lea:

„Păzitoarea creștinilor“ (Προστασία τῶν Χριστιανῶν)

Mângâierea '
celor ce în chinuri se zbuциuă, '
insuflarea '
celor ce-n mărturisirea credinței
stăruie, '
nu te întoarce '
de la noi, acum, când te
strigăm, '
ci dar, ca unul ce ai luat '
vindecătorul
har, de Sus, '
de la Tatăl luminilor, '
scapă-ne din
primejdii, '
alină-ne suferința '
și de vrăjmașii cei
vicleni '
cu rugăciunea-ți ocrotește-ne.

Prochimen, glasul al 4-lea

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Livan se va înmulți.

Stih: Răsădit în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru va înflori.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire.

(VI, 17-19; IX, 1-2; X, 16-21)

In zilele acelea a stat Iisus la loc șes, El și mulțime multă de ucenici ai Săi și mulțime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră ca să-L asculte și să se vindece de bolile lor. Și cei chinuți de dhuri necurate se vindecau. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El că putere ieșea din El și-i vindeca pe toți. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți demonii și să vindece bolile. Și i-a trimis să propovăduiască împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi. Și le-a zis lor: „Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă, și cel ce se leapădă de voi se leapădă de Mine; iar cine se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine.” Și s-au întors cei șaptezeci cu bucurie, zicând: „Doamne, și demonii ni se supun în numele Tău.” Și le-a zis: „Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer. Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului, și nimic nu vă va vătăma. Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați că numele voastre sunt scrise în ceruri.” În acest ceas, El S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: „Slăvescu-Te pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și de cei pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Așa, Părinte, căci așa a fost înaintea Ta, bunăvoința Ta.”

Slavă, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive,
curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

și stihira, *glasul al 6-lea:*

„*Toată nădejdea*“ (Ολην ἀποθέμενοι)

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după
mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

Luca, Sfinte Doctore, ' a lumii bună scăpare, '
în amarul bolilor ' și al încercărilor care ne
cuprind, ' fața ta întoarce-ți-o ' cu milostivire '
către strigătul bolnavilor ' care se zbuțumă, '
așteptând răspuns în durerea lor. ' Molima ce
bântuie ' cu puterea ta stăvilește-o. ' Bunule Pă-
rinte, ' nădejdea mângâierii tuturor, ' nu ne tre-
ce rugăciunile, ' ci spre folos plinește-le.

Preotul zice rugăciunea:

Mântuiește, Dumnezeule, norodul Tău...

Strana: Doamne miluiește (*de 12 ori*); apoi

Ecfonisul: **C**u mila și cu îndurărilor...

Cântarea a 7-a

„*Feciorii lui Israil strămutați din Iudeea*“ (Οι ἐκ τῆς Ἰουδαίας)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Ucenic întru toate ' al cinstiților doctori celor
fără de arginți ' te-arăți, cinstite Luca, '
de-aceea sănătate ' dăruiește-mi, să pot striga: '
Bindecuvântat ești, Dumnezeul '
Părinților noștri!

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Cu lumina Treimii ' în chip tainic sfinţeşte
trupul şi sufletul, ' Ierarhe milostive, '
bolnavilor ce strigă ' din adâncul durerilor: '
Binecuvântat eşti, Dumnezeu! '
Părinţilor noştri!

Slavă,

Adunându-mă-n sine, ' înainte-ţi stau, Luca,
ţie rugându-mă; ' din patul cel de boală '
ridică-mă, Părinte, ' ca să strig bucurându-mă: '
Binecuvântat eşti, Dumnezeu! '
Părinţilor noştri!

Şi acum,

Suferinţa şi chinul, ' neputinţa, necazul
şi boala fără de leac, ' Fecioară preacurată, '
prefă-le-n bucurie, ' ca să strig către Fiul tău: '
Binecuvântat eşti, Dumnezeu! '
Părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

„Pre Împăratul ceresc“ (Τὸν βασιλέα)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Moartea văzându-mi ' în suferinţe cumplite, '
cunoscut-am că viaţa-i o umbră, '
soleşte-mi dar, o, Luca, ' lumina adevărată.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Urcuş la ceruri ' să-mi fie boala, Părinte, '
dar nu-mi trece a mea neputinţă, '

că mă covârșește ' fără a ta sprijinire.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Luare a crucii ' să-mi înțeleg încercarea ' și ca pe-o taină să-mi port suferința, ' ca nu cumva, Sfinte, ' să-mi fie spre osândă.

Și acum,

Groaza pieirii ' mă înfioară, Stăpână, ' pocăința, vai mie, lipsindu-mi, ' te rog dar, Preacurată, ' solește-mi mântuirea.

Stih: Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul:

Pe Împăratul ' ceresc, pe Care Îl laudă ' îngereștile cete, cântați-L ' și preainălțați-L, ' noroade, totdeauna.

Cântarea a 9-a

„Adevărată de-Dumnezeu-Născătoare“ (Κυρίως Θεοτόκον)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Ezechia, împăratul, ' prin ruga Isaiei, ' și-a adăugat ani de viață, cu suspine plângând, ' iar eu te pun acum, Sfinte, ' în locul prorocului.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Nu-mi trece rugăciunea, ' Doctore sfințite, ' și suferința amară alung-o degrab, ' că ai primit de la Domnul ' darul minunilor.

Slavă,

„**E** ceasul de pe urmă!”, ‘ cu frică-ți strig,
Ierarhe, ‘ smerita mea rugăciune n-o trece acum,
ci la Stăpânul vieții ‘ du-o prin harul tău.

Și acum,

Icoana ta, Curată, ‘ izvor de vindecare ‘
ne-a arătat-o cu fapta al tău cinstitor, ‘
pentru a lui rugăciune ‘ tămăduiește-ne.

*Cuvine-se cu adevărat...
și megalinariile*

Cu înțelepciune de la Hristos, ‘ Sfinte Ierarhe, ‘
vindeci bolile tuturor, ‘ făcând să strălucească ‘
în ne’nserata lumină ‘ și sufletul, și trupul ‘
celor ce te cinstesc.

Umpli de nădejde și bucurii ‘ pe cei ce te
cheamă ‘ cu credință în al lor chin, ‘ făcându-i
să’nțeleagă ‘ al Domnului gând tainic ‘
ce toate le lucrează ‘ spre binele tuturor.

Mângâi și ne bucuri tămăduind ‘
toată suferința ‘ celor care te laudăm. ‘
Alungi întristarea, ‘ izbăvești din primejdii ‘
și molima o spulberi ‘ cu rugăciunea ta.

și acestea două ale Maicii Domnului

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu, ‘
Dumnezeu Cuvântul ‘ întrupându-Se negrăit, ‘

covârșești, Fecioară, ' oștirea cea cerească, '
ție, dar, îți aducem ' cântare de laudă.

Cu toate oștirile îngerești, '
cu Botezătorul, ' cu Apostolii cei slăviți '
și cu tot soborul ' sfinților, Preacurată, '
Fiului tău te roagă, ' toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime,

Tatăl nostru,

Preotul: Că a Ta este Împărăția; apoi

Troparul Ierarhului, gl. 3, asemenea cu:

„Pentru mărturisirea...” (Θείας πίστεως)

Domnul și-a făcut ' lăcaș la tine '
și te-a arătat ' spre izbăvire '
celor care te cheamă în ajutor. '

Tămăduiești fără plată boalele, ' călăuzind
către ceruri sufletele, ' Luca, doctore, '
cinstim, mulțămind, pomenirea ta '
cea dătătoare de nădejde și liniște.

Preotul zice ectenia:

Miluiște-ne pre noi, Dumnezeule...,

Strana: Doamne miluiște (de 3 ori),

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea...,

Strana: Doamne miluiște (de 3 ori),

Încă ne rugăm să se păzească...,

Strana: Doamne miluiște (de 40 ori),

Auzi-ne, Dumnezeule...,

Strana: Doamne miluiște (de 3 ori),

iar preotul zice ectonisia:

Că milostiv;

apoi face otpustul mic, fără însă a zice:

Pentru rugăciunile...;

după care cântăm

Tropar glasul al 2-lea, asemenea cu:
 „Când de pre lemn...” (Ότε εκ του ξύλου σε νεκρόν)

Sfinte, ' cu fierbinte ruga ta, ' dă-ne tuturor
 izbăvire ' din încercări și nevoi, '
 iar cu'nțelepciunea ta, din patimi smulge-ne. '
 Tot necazul și molima, ' primejdia și boala, '
 scârba întristărilor, ' te rog, alungă-le. '
 Luca, dând la toți vindecare, '
 grabnic mijlocește-ne slava '
 Împărăției celei veșnice.

apoi, pe același glas

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne
 izbăvește pre noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalț, Maica lui
 Dumnezeu, păzește-mă sub
 acoperământul tău.

Și preotul încheie zicând

Pentru rugăciunile...

Distih:

La trup dă-mi și în suflet tămăduire,
 Ca să-ți cânt cu dragoste, Sfinte Doctore.